

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[102-103\] : De Ino & Palæmone](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII

[Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 04 : De Ino, & Palaemone](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[102-103\] : D'Ino & Palemon](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[102-103\] : D'Ino & Palemon](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [102-103] : De Ino & Palaemone, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1043>

Copier

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,
Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination302v°-303r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses

- [Ino](#)
- [Palémon, Mélécerte](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

De Pelope.

VOLVPTATIVM naturam periculis & calamitatibus plenam expri-
mentes antiqui Pelopem cum Hippodamia de nuptiis curruli cursu certan-
tem introducere, ita tamen ut si vinceretur, ultimo afficeretur supplicio.
Quod tamen certamen ad universam mortalium vitam miseriarum, conten-
tionum, periculorumque plenissimam potest referri. nam eximia quadam
fortitudine & sapientia opus est ad deuitandas tot misérias, quæ vitam mor-
talium circumstant, aut ad tot difficultates fortiter sustinendas; quas nisi
vincamus, nos ab illis vinci omnino necesse est.

De Perſee.

CVM vellent demonstrare antiqui quanta vis esset auaritiæ, nullumq;
locum esse satis munitum aduersus largitiones, aurum de cælo in gremium
Danae ad illam contra instituta patris vitandam finxerunt. Hæc Perſeum
postea peperit, qui Medusam obtincauit, ut diximus, cum ratio sit, quæ om-
nes illegitimas voluptates infringit. neque tamen illud sine Dei auxilio fa-
cit, quia nemo bonus est, nisi Deus illi ad hoc ipsum opus tulerit, cuius sem-
per auxilium est implorandum.

De Oceano.

VBI superioris partis elementorum, ac virtutes solis per fabulas expre-
ssissent antiqui, moresque animarum hominum optimis pro viribus informa-
sent, & eorum quæ in aere gignuntur naturam declarassent, mox ad aquarum
naturam explicandam acceſſerunt: dixeruntq; oceanum vniuersarum aqua-
rum patrem fuisse ab optimo & sapientissimo opifice Deo creatum, quem è
terra vndique iussit recedere. Sic igitur bonitas diuina cuncta commiscens
ad ortum excitauit, ut dixerunt sapientes. dictus est pater idem rerum, quod
imbres & fluuii ex oceano procreantur, atque ex his omnia plantarum ani-
maliumque genera. Deinde cum reperta sit nauigatio significarunt in eâ
opus esse singulari prudentia, quare dixerunt Prometheum amicissimū fuisse
Oceanum. non enim solum scopuli vitandi sunt, sed tempestates etiam
præuidendæ.

De Tritone.

TRITONES vero nulla alia de causa fuerunt introducti ab antiquis,
nisi ut demonstrarent nullum locum Deo vacare; sed ubique & prælo esse
aduocantibus, & facile de consceleratis pœnas sumere.

De Ino & Palamone.

NEQVE tempestates quidem sine Deorum consilio contingere naui-
gantibus existimabant, quando Leutotheam sine Ino, quæ aurora est, & Pa-
lamonem nauigantium tempestatibus præesse voluerunt. nam cum venti
mate inuadant, dicti sunt se in mare præcipitalle. ac Ethicæ.

Cum homines adhortarentur ad beneficentiam, Inus exemplum in mediū
attulerunt

attulerunt, quæ et si gravissima pericula ob liberalitatem, qua vsa est in Bacchum contulit, tamen in summam felicitatem denique peruenit. nam pro rebus bene gestis solet Deus calamitates in summâ felicitatem convertere

De Nereo.

VT autem prudentiam omnibus in rebus utilem esse ostenderent, & navigationibus præcipuè necessariâ ob multa quæ nauigantibus eueniunt aduersa, Nereum siue nauigandi peritiam filium oceanî & Tethyos esse dixerunt. qui Nereus, quoniam sapientis est ad multas opportunitates se accommodare, dicitur in varias formas se vertere solitus. Ne quis igitur ob inclementiam Deorum, potius quam ob suam ipsius incitiam, se naufragium pati, aut perire arbitretur, hæc de ipso Nereo & Nereidibus confinxerunt. Nô enim accusanda est diuina clementia, si quis temeritate imprudentiaq; sua fecerit se in gravissima pericula intruderet; cum Deus prudentes tantum & diligentes, ubi vires defunt humanæ, adiuuare soleat.

De Proteo.

CVM adhortarentur autem ad prudentiam, quæ necessaria est ciuitatibus, & amicitiiis conseruandis Proteum non solum virum bonum, sed etiam in omnes formas se vertentem, vt Nereum, introduxerunt. Nam sanè viro prudenti non solum motibus animi moderari ratione & consilio necesse est, sed etiam ad omnes fortunæ euentus, & ad omnes temporum vel personarum opportunitates animum suum accommodare. Id, qui facere potest, nostris præcipuè temporibus plurimum gratia & opibus valet. Sed ego, (sic enim meum est ingenium) nunquam prudens in hoc genere existimabor, quia nō patitur Genius cuiuspiam adulari, neque possum cum nebulonibus, quorum magna est & latronum multitudo, conuenire. Non tamen illum vituperô, qui id facere possit, cum præsens opportunitas illa postulauerit: nam cum stultis ridendum est. Hanc ipsam prudentiam necessariam magis ciuitatû præfectis, quàm priuatis, iudico: quoniam alteris vt omnium sint exemplar, alteris ad honestatem tantum se accommodare opus est. Sic igitur significatur prudenter cedendum esse temporibus, & rebus ac personis pro dignitate tribuendum.

De Castore & Polluce.

NEQVE vero flammæ illas sine Deo apparere crediderunt, quæ nauigantium antennis, vel carchediis, insiderent per tempestatis tempora; quæ, vt suo loco dictum fuit, modo certam tranquillitatem prædicerent, modo portenderent perniciem nauigantibus.

De Aeolô.

AEOLVS ventorum, tempestatumque Deus creditus est, non solum quia signis obseruatis ventura multo ante prædicebat, sed etiam quod iam modera-